

ה"ת 52748/12 - מדינת ישראל - משטרת ישראל להב 433 - יאח"ה דרום ע"י רפ"ק אילן ינקו נגד חיים חדד

בית משפט השלום בבאר שבע

ה"ת 52748-12-23 מדינת ישראל נ' חדד
תיק חיצוני: 139511/2021

לפני כבוד השופטת אחינעם צורייאל
מדינת ישראל - משטרת ישראל להב 433 - יאח"ה דרום
המבקשת ע"י רפ"ק אילן ינקו
נגד חיים חדד
המשיב

החלטה

1. לפני בקשה ראשונה לפי סעיף 35 לפיקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) (להלן: "הפקודה") להארצת תוקף החזקה בתפוסים הכלולים: כספים, קרן פנסיה, קופות גמל, חברות בנק ודירות מגורים (להלן: "התפוסים"), למשך 180 ימים. מנגד בבקשת המשיב לשחרור כספים מקופת התפוסים לטובת אמצעי מחיה סבירים.

הרקע והבקשה

2. כנגד המשיב וחסודים נוספים מתנהלת חקירה בגין חשד לביצוע העבירות הבאות: קבלת דבר במרמה בנסיבות חמירות - לפי סעיף 415 סיפה לחוק העונשין, התשל"ג-1977 (להלן: "חוק העונשין") ; מרמה והפרת אמורים בתאגיד - לפי סעיף 425 לחוק העונשין; קשרת קשר לעשות פשע - לפי סעיף 499 (א)(1) לחוק העונשין; עשיית פעללה ברכוש אסור - לפי סעיף 3 (א) לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס - 2000 (להלן: "חוק איסור הלבנת הון") וכן עבירות לפי חוק הביטוח הלאומי [נוסח משולב], התשנ"ה-1995 (להלן: "חוק הביטוח הלאומי") וUBEIROT LEPI PIKUDOT MIS HAGANSA [נוסח חדש].

3. למשיב מיוחסות העבירות הבאות: גנבה בידי מורשה - לפי סעיף 393 לחוק העונשין; רישום כוזב במסמכיו תאגיד - לפי סעיף 423 לחוק העונשין, קבלת דבר במרמה בנסיבות חמירות - לפי סעיף 415 סיפה לחוק העונשין; עבירות לפי החוק לאיסור הלבנת הון, חוק הביטוח הלאומי ופקודת מס הכנסה.

4. בלב הפרשיה עומדת עמותת "נווה חייה - נתיבות" (להלן: "העמותה"), והרב חיים בוקובה (להלן: "הרבי"). הרבי הינו רב מוכר ובעל השפעה בעיר נתיבות וממקימי העמותה, אשר במעשהיהם בוצעו, על פי החשד, מעשים והUBEIROT LEPI PIKUDOT MIS HAGANSA לעמו. תחת עמותה זו פועל הרבי להקמת

עמוד 1

בית ספר תיכון תורני לבנות - בית הספר נווה חיה, בית ספר יסודי לבנות - נווה חיה ובית ספר יסודי לבנים - נתיבות יהודית (להלן: "המוסדות"). הרב עמד בראש המוסדות, שלט במעשה בהם, וכך ביצע את העברות המיחסות לו, בלבד עם אחרים.

5. על פי החשד, הרב ואחרים פעלו בעמותה תוך הונאה של משרד החינוך והמוסד לביטוח לאומי וגרפו סכומי כסף גבאים לכיסם שלא כדין. מעיון בחומר החקירה שהועברו לעיון, עולה כי הרב, בני משפחתו ואנשים נוספים שהעסקו בעמותה דיווחו למשרד החינוך על מצבת מורים פיקטיבית, שבפועל לא עבדו במוסדות ועשו שימוש בשכר המורים שהתקבל ממשרד החינוך למטרות פרטיות. הרב ובני משפחה נוספים דיווחו כנושאי משרות הוראה במוסדות על אף שלא עבדו כמורים במוסדות כלל, בין השאר לצורך קבלת הטבות מהמוסד לביטוח לאומי בדמות דמי לידה ועוד. כמו כן, יציר הרב מגנו לפיו מורים קיבלו שכר מופרז באמצעות דיווח כזוב על שעות עבודה, וחתת איהם דרש מהם להעביר לו את ההפרשים במוזמן. על פי החשד, השימוש בסכפי מזומנים בהיקפים גבוהים, רישום הוצאות פרטיות בכרטסת העמותה, שימוש בסכפי העמותה לצרכים פרטיים וערבות בסכפי העבירה בסכפים שמקורים כשר, מבסס אף חדש לביצוע עבירה לפי סעיף 3(א) לחוק איסור הלבנת הון נגד הרב ומעורבים נוספים.

6. המשיב, אך על פי תיק החקירה, היה ממוקמי בית הספר 'נתיבות יהודית' ופועל שנים רבות וחתת כמה מנהלים כאזור המוסד. על פי החשד, המשיב היה אמון על גביית הכספי מאת הורי התלמידים לחשבון בנק פרטי בו היה מורשה חתימה, והעביר תוספות שכר למורים במזומנים, וזאת ללא דיווח ובנוסף לשכר העבודה שלום להם כדין. כמו כן, מדי חודש בחודשו העביר כספים במזומנים לרוב על אף שהוא לא נשא בכל משורה פורמללית בבית הספר. היקף העבירה המיחס למשיב עומד על **4,716,708 ₪**.

7. ביום 25.12.23 עתרה המבקרת להארכת תוקף ההחזקה בתפוסים, אשר עתיד לפקוע ביום 24.1.24.

8. בתגובהו לבקשת מסר המשיב כי אין לו התנגדות להארכת תוקף ההחזקה בכלל התפוסים, למעט בחשבון הבנק על שמו ובו יתרתעו"ש בסך 49,658 ₪ ופיקדונות בסך 45,459 ₪. נכון עדת המשיב נקבע דין בבקשתו.

הדין בבקשתו

9. ביום 10.1.24 התקיים דין בבקשתו.

ב"כ המבקרת הגיש לבית המשפט דוח סודי וממצאים מתיק החקירה אשר יש בהם בכךן חד סביר הקושר את המשיב למיחס לו. במעמד הדיון הובהר כי חשבון הבנק, אשר להמשך תפיסתו התנגד המשיב, שוחרר וכך גם יתרת העו"ש, אך שלמעשה חיים מוחזקים בידי המבקרת בחשבון זה פיקדונות בסך 45,459 ₪ בלבד. עוד צוין כי אף חשבון בנק נוסף ע"ש חיים חד ועדי הורים שוחרר אך יתרת העו"ש בסך 6,033 ₪

תפוצה בידי המבקרת, וזאת בנוסף ליתר התפוסים המפורטים בבקשתה, אשר תפיסתם 'רישומית' בלבד.

עוד נטען, כי מחומר החקירה עולה כי המשיב ביצע את העבירות לאורך שנים, והוא מודע לאופים הפלילי של מעשיו. אף לאחר השינוי בתנהלותו, נטען כי השימוש בחברת גביה חיצונית נועד להסתיר את אי החוקיות בתשלום תוספות שכר למורים שלא חלק משכר העבודה. אשר לפועלות החקירה המתוכננות, נטען כי בשלב הבא החקירה תתמקד בניתוח כלל המסמכים שנתפסו, וכן חקירות נוספות לבירור טענות המשיב, ומעורבותו בביצוע העבירות ביחס אחרים.

10. מנגד טען המשיב כי חלקו בביצוע העבירות מינורי מכיוון ששימש כמצחיר בית הספר, וביצע את אשר הורו לו מנהלי המוסד והרב, שם לא כן היה מאבד את מקום עבודתו. לטענתו, לא סבר שהعبارة כספי מזומנים למורים כתוספת שכר עולה לכדי עבירה פלילתית. עוד מסר כי בשנים האחרונות שינה אופן התנהלותו ותשולומי ההורים הועברו לחברת גביה חיצונית ומשם לחשבון העמותה, ממנו שולמו התוספות למורים, אשר פתחו תיקים ברשותו המס. לדבריו, בתקופת עבודתו בבית הספר שלו מה שמכורת בסך 2,000 ₪ בלבד. חיים אינם עובד, ומתקיים מקצתבת נכונות ע"ס 2,300 ₪ וכן ממשכורתה של אשתו, ועל כן עתר לשחרור כספי המזומנים והפנסיה.

11. ביום 15.1.24 הודיעו המבקרת כי משהב טען למצוקה כלכלית ובקש לשחרר תוספות לשם אמצעי מחיה סבירים לו ולמשפחהו, עליו להגשים צהירים ומסמכים רלוונטיים לתמייחת בטענותיו, כפי שנקבע בפסקה.

12. ביום 21.1.24 מסר המשיב תשובתו. לאחר ששב על טענותיו להuder חיש סביר ולצורך בבחינת חלופת תפיסה, צירף לשובתו תצהיר המפרט את הנסיבות והוצאותיו וכן אסמכתאות לחלק מההוצאות הנטענות.

13. ביום 28.1.24 הודיעו המבקרת כי לשיטתה המשיב לא עמד בנטל הנדרש ממנו. בהמשך הבירה כי מבחינת התזהיר עולה פער של 400 ₪ בלבד בין הכנסות להוצאות, ועשר כספים (צדקה) בסך 1,000 ₪ וכן תמייחת בילדים נשואים בסך 500 ₪ אין הוצאות סבירות במסגרת בקשה לאמצעי מחיה סבירים.

14. ביום 7.2.24 הוגשה תגובת המשיב בה מסר כי מהיותו אדם חרדי חלה עליו חובה הילכנית לחת צדקה ואין בכוונתו לוויטר על קיום המצווה. עוד מסר כי נוספת לו הוצאה חדשה לתשלום שכירות בסך 1250 ₪, וזאת לתמייחת בבנו שוחרר ללמידה בשינה.

המסגרת הנורמטיבית

15. סעיף 32(א) לפקודה מפרט חמישה חלופות שעשוות לשמש מקור סמכות לתפיסת חפצים:

"רשי שוטר לתפוס חפץ, אם יש לו יסוד סביר להניח כי באותו חפץ נערה, או עומדים

לעבור, עבירה, או שהוא עשוי לשמש ראייה בהליך משפטי בשל עבירה, או שניתן כScar بعد ביצוע עבירה או באמצעותו".

16. לצד זאת, במסגרת בש"פ 1359/17 **מדינת ישראל נ' ברוך** (להלן: "ענין ברוך"), נקבעהUILT תפיסה ששית, לפיו באפשרות המשטרה ל תפוס נכסים וחפצים טרם הגשת כתוב אישום, בשווי רכוש הקשור לביצוע העבירה, לצורך חילות עתידי.

17. בעוד ש衲ס תפוס לפי חמוץUILT התפיסה שמנויות בפקודה קשור בקשר הדוק לעבירה או לנسبות ביצועה, UILT התפיסה הששית אשר הتبישה בעניין ברוך מאפשרת תפיסה של נכס שאין לו כל קשר לביצוע העבירה.

18. חילות אינו עונש ותפקידו לשרת תכליות שונות. התכליית הראשונה היא תכליית הרתעתית. חילות נועד למנוע מצב בו חוטא יצא נשכר ממעשה העבירה, וכן נועד לפגוע בצדדים ביצועה. תכליית נוספת שמטרת החילות היא בעלת אופי קנייני. תכליית זו תוארה בפסקה כ"הוצאה בלעו של גזל מפיו". להוציא מידיו של העבריין רכוש שאינו שייך לו ואינו מוחזק על ידו כדי. החילות משרת אפוא אינטראס ציבורי מובהק, ואולם, ככל אינטראס אחר גם הוא יחסית, ואיזשהו מתבקש אל מול זכות הקניין של הפרט. (ראו בש"פ 6817/07 **מדינת ישראל נ' יוסף סיטבן**).

19. סעיף 35 לפకודה מורה כי אם בתוך שישה חודשים מיום תפיסת החוץ על ידי המשטרה או מיום שהגיע לידיה, לא הוגש כתוב אישום בו צריך החוץ לשמש ראייה ולא ניתן צו על אותו חוץ לפי סעיף 34, תחזיר המשטרה את החוץ לאדם אשר מידיו נלקח; אך רשאי בית המשפט השלום, על פי בקשה שוטר מוסמך או אדם מעוניין, להאריך את התקופה בתנאים שיקבע.

20. בבש"פ 99/6686 **עובדיה נ' מדינת ישראל**, פ"ד נד(2) 464, פס' 10 (2000) (להלן: "ענין עובדיה"), נקבע כי:

"**תפיסת חפצים וחזקתם בידי המשטרה וכן חילותם על-ידי בית-משפט נבחנים לאור תכלייתן של הוראות הדיין הרלוונטי, לאור הזכיות המהוויות לאור האינטרסים השונים המשמשים בזרה. כל זאת במסגרת העקרונות הכלליים של השיטה. בכל מקרה יש לעורך אישון ראיין בין ההגנה על הזכות הקניינית של הפרט לבין האינטראס הציבורי שבמניעת ביצוע עבירות בעזרת חפצים המאפשרים את ביצועם [...]** לא הרי תפיסת חוץ כהרי המשך ההחזקה בו. המשך החזקת החוץ בידי המשטרה, כך נקבע, יש בו כדי לפגוע בזכות הקניין של הבעלים מעבר לפגיעה שנגמרת לו כתוצאה עצם התפיסה. לפיכך, לא די שתפיסת הנכס נעשתה בעילה מבורת אלא יש לבחון אם הפגיעה נעשתה לתכליית ראייה ואם המשך החזקת החוץ בידי המשטרה אינו פוגע בבעל הזכות בנכס במידה העולה על הנדרש".

21. יש להפעיל את סמכות התפיסה, תוך עירicit איזון בין האינטרס הציבורי בהחזקת התפוסים, לבין זכותו החקנית של הפרט בהםם. לצורך ההכרעה יש לאייר את תכליות התפיסה, ולבחון את עצמת החשד בשים לב לזמן שחלף מעת התפיסה ולחזקת החפות העומדת לחשוד. (בש"פ 302/06 **חברת לרגו בע"מ נ' מדינת ישראל** (12.03.2006)).

22. במסגרת האיזונים שעורך בית המשפט עליו להתחשב בסוג התפוסים, יוכל להיפרע מהם בתום ההליך, והאם ניתן להשיג את תכליית הסעד המבוקש בדרך פוגענית פחותה מתפיסה בפועל של הרכוש(רע"פ 4526/18 **שאול אלוביץ נ' מדינת ישראל**, (5.08.2018)).

23. לעניין הבקשה למתן אמצעי מחיה סבירים, סעיף 23 לחוק איסור הלבנת הווקובע, כי על חילוט רכוש יחולו בשינויים המחייבים הוראות סעיף 36ג-36ילפקודת הסמים המסוכנים [נוסח משולב], תשל"ג-1973 (להלן: "פקודת הסמים"). סעיף 36(ב) לפకודת הסמים קובע כי בית המשפט לא יצווה על חילוט רכוש לפי סעיף 36 ואסעיף 36ב אלא אם כן נוכח כי לבעל הרכוש שיחולט ולבני משפחתו הגרים עמו יהיו אמצעי מחיה סבירים ומקום מגוריים סביר.

24. בפסקיקה נקבע כי בירור הבקשה יכול להתבצע גם בשלב הדיון בזמנים הזמינים (ראו את שנקבע בע"פ 9627/16 **מדינת ישראל נ' יצחק בריל ואח'** (13.11.17)).

25. עוד נקבע כי אמצעי מחיה סבירים לא נועדו להבטיח לנחקר את רמת החיים שהורגל אליה המשיב, אלא רמת חיים סבירה המתבססת גם על צרכים מיוחדים, ככל שקיים כאלה (ראו: ע"ח (מחוזי ת"א) 18-04-2018 **אלוביץ ואח' נ' משטרת ישראל - יאל"כ** (31.08.18)). ראו והשו גם את שנקבע בע"פ 4142/99 **על אלקדים נ' מדינת ישראל**, נג(5) 292, 1999:

"הנו סבורים, שתכליתו של סעיף 36(ב)מחיבת מסקנה שלפיה נדרש קשר סיבתי בין חילוט הרכוש של המורשע לבין מצבה הכלכלי של משפחתו. מטרת הסיג הקבוע בסעיף זה היא למנוע פגעה קשה בתנאי חייהם של בני משפחתו של המורשע עקב חילוט הרכוש, פגעה העוללה להוריד את רמת החיים אל מתחת לתנאי מגורים או תנאי מחיה סבירים"".

26. הנトル להוכיח כי חילוט הרכוש לא ימנע מבעל הרכוש ובני משפחתו הגרים עמו אמצעי מחיה סבירים ומקום מגוריים סביר, מונח על כתפי התביעה, כך נקבע בע"פ 170/07 **מטיס נ' מדינת ישראל** 19.11.2007 (להלן: **ענין מטיס**). ברם נקבע כי נトル זה הוא "נטל רdom" - עד שיעיר אותו בעל הרכוש מתרדמתו. עמד על כך בית המשפט בענין מטיס, כדלקמן:

"לשיטתי, ברירת המחדל היא כי לנאים שנגדו מבקש החילוט, יש אמצעי מחיה

סבירים ומקום מגוריהם סביר, שאינם תלויים ברכוש שבחילותו עומד על הפרק. במיוחד כר, כאשר מדובר בסכומי כסף גדולים שנמצאים לבנק (כמו במקרה שבפנינו) בהבדל ממשכורת שוטפת שנכנסת לבנק מדי חודש בחודשו. נאשם החפש לטעון כי מדובר בסכום שנועד למחיתו השוטפת צריך להעלות טענה זו במפורש. בעקבות הعلاאת הטענה יביאו הצדדים ראיותיהם ובית המשפט יחליט כאשר יחולט" (שם, בפסקה 12).

בע"פ 4980/07 **אלון כהן נ' מדינת ישראל** (04.11.2010) נקבע כי:

"הנטלים בעניין זה דומים איפוא, במידה רבה, לניטלים הקבועים בהוכחת יסוד שלילי בעבירה, ובhocחת עובדות המציאות בידיעתו המוחדת של הנאשם (ראו: יעקב קדמי על הריאות (חלק רביעי, 2009) 1706-1710).

27. נכון האמור לעיל, על המבוקש (המשיב במקרה שבפנינו) לגבוט בקשה זו במסגרת תצהירים ומסמכים רלוונטיים תוך מתן אפשרות לחקירה נגדית של המצהירים, כאשר נקבע בפסקה כי:

"הצורך בקיום בירור עובדתי רציני באמצעות תצהירים בא להגשים את האינטרס הציבורי שלא לרוקן את מצבת נכסיו הפלונציאליים ללא ביסוס ראוי, ומайдן בא להגשים את האינטרס הפרטני של המבוקשים לאפשר להם להוכיח הצורך בדמי מחיה סבירים מתוך מבט הנכטים התפוצה" (בש"ע (מחוזי ב"ש) 48078-05-21 נחום פרסר ואח' נ' מדינת ישראל (4.1.22)).

28. המבחן לבחינת אמצעי מחיה סבירים, הוא מבחן אובייקטיבי, אשר משלבים בו גם יסודות סובייקטיביים (ראו והשוו: ה"ת 18-03-25601 אלוביץ ואח' נ' משטרת ישראל (23.4.18)).

דין והכרעה

29. לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים, עינתי בבקשתו, בתగובות וחומרה החקירה, מצאתי להיעתר לבקשתה להארכת תוקף ההחזקה בתפסים ולדוחת את הבקשה לשחרור כספים לצורך אמצעי מחיה סבירים, וזאת מן הטעמים שיפורטו להלן.

30. האם קיימת עילה מוצדקת, להאריך את משך התפיסה בהתחשב בעוצמת הריאות, קצב התקדמות החקירה, הפגיעה בזכויות הקניין של המשיב, ואיזונם מול האינטרס הציבורי שבחילوت העתידי?

31. עינתי בחומר החקירה שהועבר לעוני על מנת לבדוק קיומו של חשד סביר הקשור את המשיב לעבירות המוחסנת לו. על פי פסיקת בית המשפט העליון, החשד הסביר הדרוש בענייננו הינו הסיכון הסביר לכך שהמשיב ביצע את המוחסן לו וזאת באמצעות עיון בחומר החקירה הקים והתפתחות החקירה המשטרתית

(ראו בש"פ 829/22 **חברת אליאבוסין לאסתטמר וללעקר נ' מדינת ישראל** (13.04.2022)). מבלתי פרט את כל הראיות שהוצגו לעוני, שכן החקירה עדין בעיצומה, אצ"ן, בזיהירות הרואה שלב בו נמצא היליך, כי מעון בחומר החקירה שהוצגו בפניו, עללה קיומו של חשד סביר הקשור את המשיב לביצוע העבירות המיחסות לו במסגרת תפקידו. עוד אצ"ן כי ישנן אף ראיות לכך שתפקידו של המשיב בביצוע העבירות היה דומיננטי יותר מכפי שטען. יזכיר כי מותב זה זו במספר בקשות והליכים הנוגעים לפרשנה ובתוך כך נחשף לחומר החקירה רבים ומגוונים.

32. אשר לטענת המשיב לפיה חלק מהפעולות שבוצעו הפכו לחוקיות עם הזמן, אצ"ן בזיהירות כי אף לאחר שעינתי בחומר החקירה התקשתי להבין את ההיגיון הכלכלי בשינוי הנטען ואת הצורך בפיצול התשלום המועבר למורדים, וש בכך כדי לחזק את עמדת המבוקשת כי מטרת הפעולה הייתה להסתר ולהסotta את אי החקיקות הטעונה בה. מהאמור עולה כי השאלה שבמחלוקה בין הצדדים בעניין זה היא אלה משפטית,ermen הסתם תלובן ותבורר עד תום במידת הצורך, אם בסופו של יומ יוגש כתב אישום כנגד המשיב. בשלב הדיוני המקדמי בו אנו מצאים לעת עתה, שעה שהחקירה מצויה בעיצומה, טרם בשלה העת ואין זה המקום להכריע במחלוקת המשפטית הנטוועה בין הצדדים. דין הטענות להתרבר בהיליך העיקרי ואין בהן כדי לשנות מהמסקנה בדבר קיומו של חשד סביר בשלב זה.

33. עוד בוחנתי את מידות התפיסה ואת קיומו של "פוטנציאל חילוט", אשר שמעתו כי החשדות נגד המשיב מקימים יסוד סביר לכך שככל שיוגש כתב אישום נגדו, בתום היליך, יירוש עבירות המיחסות לו וכי בעקבות אותה הרשעה ניתן יהיה להורות על חילוט רכשו. (ראו בשינויים המחויבים לנוכח השלב בו נמצא היליך בענייננו: ע"פ 13/13 5140 מדינת ישראל נ' אוסקר, בש"פ 6817/07 מדינת ישראל נ' סיטובן, ע"פ 6532/17 מדינת ישראל נ' חסדי דוד לעדת הבוכרים).

34. המבוקשת כבר שחררה שתי חשבון בנק על שמו של המשיב על מנת לאפשר לו התנהלות סדרה, וכן שוחררה יתרת ע"ש בסך 49,658LN. יתר התפוסים כוללים יתרת ע"ש בסך 6,033LN מאותו חשבון בנק ששימש לביצוע העבירות, וכן תפיסה "רישומית" בפוליסט ביטוח, קופות גמל, קרן פנסיה בשווי כולל של כ-300,000LN ומהצית מדיית המגורים. שווי התפוס, אם כן, נופל באופן משמעותי מהיקף העבירות המיחסות למשיב. שעה שהמבקשת שחררה את שני חשבון הבנק ואת יתרת הע"ש באחד מהם, ומשמעותי כי קיים חשד סביר לביצוע העבירות, וכן חכלית המובהקת בחילוט התפוס, הן הרטעתית, ש"לא יצא חוטא נשכר", והן והקנית, "הוצאה בלו של הגזל מפיו", מצאת כי הבקשה מידית.

35. אשר לקצב התקדמות החקירה, אצ"ן כי מדובר בתיק רחב היקף ובחירה מורכבת ומסועפת. עד כה נחקרו למעלה מ- 160 מעורבים ונפתחו عشرות מוצגים ומסמכים, אשר יש לבחונם. הדוח הסודי מפרט את פעולות החקירה לביצוע. מדובר בפעולות מורכבות שמתבען אורך זמן רב. החקירה היפה מסمية לגיליה בחודש יולי 2023. מאז השבעה באוקטובר מדינת ישראל נתונה תחת מלכמת לאחר המתקפה האזרית מעזה. נמסר מפי ב"כ המבוקשת כי מלחמת המלחמה כלל משאבייה של יחידה החקורת מוקצים לטובת חקירת אירועי השבועה באוקטובר. ברז כי אף לכך יש לתת את הדעת בבחינת קצב התקדמות החקירה.

36. בנסיבות אלה, נחה דעתני כי פרק הזמן המבוקש להערכת הינו סביר בנסיבות העניין, ויאפשר ליחידה החוקרת פרק זמן ראיוקדם את החוקירה. לא מצאתני כי קצוב התקדמות החוקירה, מטה את הcpf לעבר דחיתת הבקשה או צמצום התקופה המבוקשת. (ראו לשם השוואה החלטת בית המשפט העליון בבקשת שבעית להערכת תוקף החזקה בתפסים, בש"פ 7257/19 פלוני נ' מדינת ישראל (14.11.2019)).

הבקשה לאמצעי מחיה סבירים

37. המשיב טען כי מצבו הכלכלי אינו שפיר, כמו גם מצבו הבריאותי ומשום לכך עתר לשחרור כספים על מנת לספק לו אמצעי מחיה סבירים. אין חולק בדבר הצורך למשיב קיום בתנאי מחיה סבירים, שיאפשרו לו להתקיים בכבוד עת החוקירה בעניינו מתנהלת ועטידה להתנהל עוד תקופה ארוכה.

38. מתחair המשיב עולה כי הוא מתגורר ביחד עם אשתו בדירותם בנתיבות ולהם שלושה ילדים המתגוררים עמו. המשיב הצהיר כי סך כל הכנסות בני המשפחה עומדות על 10,300 ₪ לחודש ואילו סך ההוצאות עומדות על 10,700 ₪. נראה כי רוב ההוצאות שפורטו משקפות הוצאות סבירות למשפחה וחלק מההוצאות אף צורפו אסמכטות. יחד עם זאת, מצאתני כי יש ממש בטענת המבוקשת לפיה הוצאות בגין מעשר כספים (צדקה) בסך 1,000 ₪ ותמיכה בילדים נשואים בסך 500 ₪ אין הכרחיות לפחות היום-יומי של המשפחה, ואף לא מדובר בהוצאה "חוודית המתחייבת מאורה חייו".

39. המצווה מהתורה היא לחת צדקה, כמפורט בשולחן עורך יורה דעה סימן רמ"ז. שיעור נתינת הצדקה, נתן לרמות שונות של הכנסות יכולת, והלכה זו מבוארת בסימן רמ"ט. כלומר: כל נתינה מקיימת בכך את מצוות הצדקה. מי שיכל, מצווה לחת עד חמישית מהכנסותיו, מי שאינו יכול לעמוד בכך, יפריש מעשר מהכנסותיו, ומ" שainedו יכול לעמוד גם בזה, יתן "שלישית השקל בשנה" (ו"ד רמ"ט ב').

אף בשו"ת **'תשובה והנוגות'** בחלק א' י"ד סימן תקס הביא רבינו משה שטרנבוּר בשם הגראי"ז מריסיק:

"שכל מי שמצו דחוק עד שזוקק לעזרה אחרים ואין כי בדרך מותרות כלל, רק בדוחק עם בני ביתו, אינו צריך ליתן מעשר, רק יקח לעצמו את סך מעשרו."

40. עוד נפסק בשו"ת **'יביע אומר'** חלק י' י"ד סימן נה, כי אף למי שמקפיד על מתן מעשר כספים, יש להפרישו רק מהריווח שנותר לאחר ניכוי הוצאות הבית:

"שאיפלו להמחמירם במעשר כספים, הינו רק לאחר שהוציאו לכל צורך ביתו, ונשאר עדין רווח, אז יtan מעשר מהרווח....שחייב מעשר כספים אינו מוטל אלא על הרווח שנשאר אחר כל

הוצאות הבית, וגם אינו חייב לקמצ ולצמצם הוצאותיו בשביל המעשר שקיבל עליו, ורשי להתנהג בצרפת ביתו אין מונע.

41. נכון המפורט לעיל, לא מצאתי לקבל את טענת המשיב כי מעשר כספים בסך 1,000 ל' עולה לכדי הוצאה "חוודית המתחייבת ממארח חיו", ובהעדר אפשרות לממן אותה לאפשרתו לקיים אמצעי מחיה סבירים.

42. אשר להוצאה הנוספת למימון שכר הדירה לבנו, מדובר בטענה אשר לא גובטה בתצהיר כתחייב, ואף נראה כי מדובר בהוצאה שאינה הכרחית שכן מדובר בבעיר שאינו מתגורר עם המשיב בביתו.

43. לא מצאתי כי המשך ההחזקה בתפוסים, יש בה בכך לפוגע באמצעי המחייה של המשיב או כי מצבו הכלכלי קשה עד כדי כך שהוא יכולת המعيشת לספק את צרכי משפחתו. לאחר שבchnerתי את השיקולים כולם, הגעתי למסקנה, כי יש בידי המשיב מקורות היכולים להבטיח לו אמצעי מחיה סבירים, ומנגד, לא שוכנעתי בקיום של צרכים מיוחדים שלו, בהקשר לאמצעי המחייה הסבירים בעבורו. הוצאות המשיב על מגורים ומחיה, כפי שאלה משתקפות בתיעוד שהוגש, אין גבוקות במיוחד ועלות בקנה אחד עם הכנסותיו, למעט אותן הוצאות שקבעתי כי אין דרישות באורך סביר.

44. כמובן שלא מן הנמנע כי ככל שישתנו הנסיבות יוכל המשיב להגיש מחדשת אשר תישקל בהתאם והכל בנסיבות אסמכטות מתאימות, זאת מבלי להביע עמדה בבקשת שתיבחן לגופה.

סוף דבר

45. נכון מרכיבות החקירה, פועלות החקירה שבוצעו, פועלות החקירה הנדרשות לביצוע, השלב שבו מצויה החקירה, שווי הרכוש התפוס לעומת היקף העבירה ועוצמת החשד, מצאתי לקבל את הבקשת ולהוראות על הארכת תוקף הצו להחזקת התפוסים ב-180 ימים נוספים מיום 6.1.24, ומנגד בשלב זה לדחות את בקשה הנאשם לשחרור כספים מקופת התפוסים לטובת אמצעי מחיה סבירים.

זכות ערר כחוק.

המציאות תמציא ההחלטה לצדים.

ניתנה היום, י"ז אדר א' תשפ"ד, 26 פברואר 2024, בהעדר הצדדים.

עמוד 10

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il